

[Johs. Larsen (Tune).]

mennesker, som er impliceret eller interesseret i dette anlæg, at forstå, at andre områder og andre projekter skulle gå forud for dette.

Jeg bemærker også, at lovforslaget nu er blevet udvidet til at omfatte ikke blot eet sindssygehospital i Nordjylland, men to sindssygehospitaler, et i Brønderslev og et i Aalborg. Jeg vil gerne spørge den højtærede indenrigs- og boligminister: Er der samme baggrund for denne udvidelse af sindssygehospitalsvæsenet i det nordjyske område, som der er i det sjællandske område, hvor man kan henvise til en stærk overbelægning? Har man også overbelægning på de nordjyske sindssygehospitaler af lignende omfang, som tilfældet er på Sjælland? Det ville være rart at have bevidstheden om, at det virkelig var påkrævet at bygge de to sindssygehospitaler i Nordjylland.

Jeg ser med tilfredshed, at man også ved udbygning af sindssygehospitalerne i Nordjylland stræber efter at adskille hospitalsbehandlende sindssygehospitaler på den ene side og plejehjem for de kronisk sindslidende og for de patienter, der er sindslidende som følge af alder, på den anden side. Jeg tror, det er en heldig linie, man her er inde på.

Det beløb, der er brug for til realisering af denne plan, når op mod 80 mill. kr. Det kunne derfor være af interesse at høre, om den højtærede minister på nærværende tidspunkt har nogen mening om, i hvilket tempo disse 80 mill. kr. kan tænkes at komme til anvendelse ved realiseringen af projektet.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Lisbet Hindsgaul: Da jeg gennem nogle år som medlem af tilsynsrådet for statens sindssygehospitaler har haft lejlighed til ved selvsyn at konstatere de uheldige, eller rettere sagt ulykkelige forhold, som statens hospitaler for sindslidelser har været undergivet, kan jeg ikke lægge skjul på, at jeg føler meget stor glæde ved at se det foreliggende lovforslag. Jeg synes, der er al mulig grund til at takke den højtærede indenrigs- og boligminister, fordi ministeren trods de vanskelige økonomiske forhold har

grebet ind så hurtigt efter kommissionens indstilling, at dette lovforslag kan foreligge allerede i dag.

Lovforslaget, der omhandler hospitaler og plejehjem, betyder en gavnlig udvikling, der vil aflaste de overfyldte gamle hospitaler. Hvis man i første omgang ser bort fra de forældede forhold på sindssygehospitalerne, er det mest iøjnefaldende, at der overalt findes en overbelægning af sygestuerne, som ikke alene er højst beklagelig for de syge, men så sandt også for de meget vigtige personer, der skal udføre plejen og føre tilsyn. Denne overbelægning er for dem en daglig prøvelse, fordi det dog til syvende og sidst er dem, der har ansvaret for de syge. På grund af indlæggelsesernes stigende antal har pladsforholdene i de senere år været katastrofalt dårlige. Når man hører, at antallet af indlæggelser i 1932—33 var godt og vel 2 000 personer og i 1951—52 4 952, altså nævede de 5 000, kan enhver forstå, at de pladsmuligheder, der kunne gå an i 1932, naturligvis må føles meget anstrengte nu, når talen er om indlæggelse af ca. 5 000 mennesker. Det er høje tal, selvom helbredelsesprocenten takket være de moderne chokbehandlinger og andre lægevidenskabelige fremskridt efterhånden er meget høj, lykkeligvis, kan jeg tilføje. Men også med hensyn til de nye behandlingsformer, hvis resultater er mærkbart store, er betingelserne overmåde vanskelige for den arbejdende læge på grund af de forældede hospitalsforhold.

Det værste tilfælde indenfor dansk sindssygevæsen er uomtvisteligt Viborg sindssygehospital. Når man besøger tugthusafdelingen, som den stadig hedder, når man hører, at lysforholdene er således, at man må have elektrisk lys tændt både nat og dag, når man hører, at reparationer med maling og deslige må gentages år efter år, fordi fugten slår igennem, når man hører, at jernstængerne endnu sidder for vinduerne i bygningen, hvor sygeplejerskerne har deres værelser, og når man hører, at haven for de kronisk syge på samme afdeling er en lille firkantet plet omgivet af høje mure, ja, så kan det ikke nægtes, at man drager et lettelsens suk over, at der nu kan skabes sådanne forhold, at alle de fremhævede forhold træder i baggrunden. Det nye plejehjem i Viborg vil i sandhed blive en velkommen afløsning for den hid-